

har benyttet denne Afgift, men nu har kasseret den, maa der være noget om, at den alligevel ikke er saa praktisk eller saa retfærdig, som der bliver talt om. I det nedsatte Udvalgs Betænkning findes aftrykt en Betænkning fra England med Begrundelse af, hvorfor England har forladt denne Beskatningsform. Grundene er akkurat de samme, ud fra hvilke Udvalgets Flertal gaar imod Afgiften, nemlig Vanskelighederne ved at ordne Refusionsspørgsmaalet og ved at sikre sig at kunne ramme andre flydende Brændselsmaterialer, der kan benyttes til mekaniske Køretøjer, og herhjemme erklærer jo ogsaa Sagkundskaaben, kan man vel sige, vor Polytekniske Læreanstalt, at den staar paa samme Standpunkt; man anser det praktisk talt for umuligt at bestemme denne Forskel og advarer derfor imod at bruge Benzin som Beskatningsgrundlag. Det samme gør Toldmyndighederne og Skattemyndighederne; det behøver man maaske ikke at tage saa meget Hensyn til, men det er dog alligevel de Myndigheder, som har med den Art Forhold at gøre.

Hvad Gummiafgiften angaar, er der ikke saa mange tekniske Vanskeligheder, men efter min Opfattelse vil en Gummiafgift meget let komme til at virke som en uretfærdig Beskatning. Den ærede Ordfører for Venstre nævnte ogsaa de Indvendinger, der naturligt kan gøres mod denne, og jeg synes, der virkelig er meget om det. Det er dog en kendt Sag, at under en Gummibeskatning bliver Købere af daarlige Ringe, altsaa de, der ikke har Raad til at købe de dyre Ringe, stærkere beskattet end de, der er i Stand til at erhverve sig de bedst mulige Ringe, og dernæst gjorde Ordføreren den Indvending mod Gummiafgiften, som jeg ogsaa maa fastholde er en meget væsentlig Indvending, at de, der af den ene eller anden Grund er nødsaget til at færdes paa daarlige Veje, faar en ekstra Beskatning. Ogsaa denne Afgift har jeg derfor Betænkeligheder ved.

Det, der er det fristende ved disse Afgifter, er naturligvis den indirekte Beskatningsform, dette, at Afgiften ydes i smaa Doser; der er jo altid en hel Del Mennesker, som mener, at saa mærker man ikke, hvor meget man betaler. Det er sikkert ogsaa det, der har gjort sig gældende i Motor-kredse, hvis da ellers de Organer, de Organisationer, de har, den Presse, de har, kan tages som Udtryk for hele Motor-folkets Opfattelse; men der er jo nu mange Tusinder, som staar udenfor Motororganisationerne, saa dette er dog vist ikke helt afgjort.

Med Hensyn til Fordelingen af Afgifterne foreslaas der, at der forlods skal gaa 100 000 Kr. af Afgiften paa selve Motorvognene til Statskassen til Dækning af Udgifterne ved Opkrævningen, og i de særlige Afgiftslove, der knytter sig hertil, er der indført Bestemmelser om visse procentvise Fradrag i Afgiften i samme Øjemed. Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem Hr. Hedelund, der var noget inde paa det Arbejde, som Politiet nu har med Opkrævning af Motorafgiften. Jeg kan ikke se, at der bliver nogen væsentlig Forskel derved, at Afgiften, hvis Lovforslaget vedtages, skal beregnes efter Vægt og ikke efter Hestekraft; der skal opkræves et vist Beløb, og om dette Beløb er større eller mindre, kan dog vist ikke gøre stor Forskel i Arbejdet. Men der var noget i det ærede Medlems Udtalelser, der kunde tyde paa, at Meningen med Bestemmelsen om, at der skal gaa 100 000 Kr. til Ministeriet, var, at Staten vil overtage alle Udgifterne ved Opkrævningen. Jeg har forstaaet det saaledes, at det kun drejede sig om de Udgifter, Staten faar til Registrering o. s. v., men at selve Opkrævningen som hidtil skal foregaa ude i Politikredsen og ligeledes Modtagelsen af Anmeldelser o. s. v. Og Forholdet er jo, at dette volder ret betydelige Udgifter for det kommunale Politiet. Nu betyder dette ikke saa meget, naar det drejer sig om en Politikreds, hvor Udgifterne til Politiet dækkes af Amtet, saadan som vi f. Eks. kender det i Københavns nærmeste Omegn, men ude omkring i Landet er Forholdet det, at det er Købstadpolitiet, som har med dette at gøre, ogsaa for store Strækninger af det amtskommunale Omraade, saaledes at Købstadens Politiet faktisk her faar et betydeligt Arbejde, som ikke paa nogen Maade kan siges at være dækket ved den Andel, man faar i Motorafgiften. Men det er jo muligt, at vi kan tale om dette i Udvalget, saaledes at der kan blive indført klarere Bestemmelser paa dette Omraade; jeg ved, der har været en Del Gnidning mellem Købstæder og Amtskommuner, og det var rart, om dette kunde undgaaes i Fremtiden.

Hvad angaar Afgiftens Størrelse, kan jeg heller ikke slutte mig til den foreslaaede Forhøjelse, som jeg for øvrigt tror vil indbringe mere end antaget. Min Udtalelse om, at Landets Skatteydere hidtil har bidraget væsentligt til at dække de Udgifter, Motorkøretøjerne har foraarsaget, staar jeg fuldt ud ved, men jeg tror ikke, at Udviklingen har kulmineret endnu. Hvis vi var blevet paa det nuværende Beskatningsgrundlag,